

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/175/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314229529
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2314229529.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci navrhovateľky (matka maloletých detí) : Mgr. J. J., P., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom B. XX, proti manželovi navrhovateľky (otec maloletých detí) : Mgr. W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. P. XXXX/XX, Q., zastúpeného splnomocnencom Čibrik & Blazsek, advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 14, Šaľa, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom W.: J., nar. X.X.XXXX a W., nar. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 16. marca 2017, č.k. 12P/336/2014-193, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. mení tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej J. sumou 230 eur a maloletého W. sumou 130 eur mesačne s účinnosťou od 12.5.2017 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletých detí.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 12.5.2017 do 31.10.2017 na maloletú J. v sume 564,51 eur a na maloletého W. v sume 169,36 eur sa otcovi povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 20 eur na mal. J. a 10 eur na mal. W. spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa 24.2.2001 rozviedol. Maloleté deti sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi určil povinnosť platiť na výživu maloletej J. 130,- eur mesačne a na maloletého W. sumu 100,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky maloletých, styk otca s maloletými neupravil a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.12.2014 domáhala rozvodu manželstva, zverenia detí na čas po rozvode do svojej starostlivosti a určenia výživného po 250 eur na každé dieťa + na tvorbu úspor po 100 eur mesačne na každé dieťa. Manžel navrhovateľky s rozvodom manželstva súhlasil, aj so zverením maloletých detí do starostlivosti navrhovateľky, navrhol výživné určiť sumou 100 eur na každé dieťa a upraviť jeho styk na každý páry týždeň v kalendárnom roku od soboty 09.00 hod. do nedele 17.00 hod.. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 18, § 22, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 2, 3, 4, podľa § 25, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1, podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním zistil, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené, manželstvo nemôže plniť svoj účel, nie je možné očakávať obnovenie

manželského spolužitia, preto súd manželstvo rozviedol. Ako príčinu rozvratu manželstva súd ustálil rozdielne názory manželov na spôsob a účel manželského spolužitia, na výchovu maloletých detí a z toho plynúce pretrvávajúce nezhody. Pri určení výchovného prostredia súd vychádzal z vyjadrení účastníkov konania, ktorí sa na otázke zverenia maloletých detí vedeli dohodnúť. Rešpektoval aj želanie maloletých detí a s prihliadnutím aj na to, že o deti sa výlučne stará navrhovateľka, súd tieto zveril do jej osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí s ohľadom na ich vek, zdravotný stav, voľnočasové aktivity. Maloletá J. má t.č. 15 rokov, navštevuje Základnú školu v Q., trpí Downovým syndrómom ľahkého stupňa a epilepsiou. Vzhľadom na jej zdravotný stav je pravidelne sledovaná v odborných ambulanciách (endokrinologická, očná, logopédia, psychológ). Matka jej výdavky vyčíslila na sumu 587,53 eur mesačne. Maloletý W. má t.č. 12 rokov, navštevuje Základnú školu v Q., má diagnostikovanú dyslexiu stredne ťažkého až ťažkého stupňa so symptómami dysgrafie. Pravidelne navštevuje imunológa, inak je zdravý. Jeho výdavky matka vyčíslila sumou 587,53 eur. Matka maloletých detí je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 800 eur. Žije v spoločnej domácnosti s deťmi a so svojimi rodičmi v rodinnom dome vo vlastníctve jej rodičov. Na bývanie im prispieva mesačne sumou 150 eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec maloletých je zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom cca 650 eur. Žije sám v rodinnom dome, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Svoje mesačné výdavky vyčíslil na sumu 512 eur, v ktorej je zahrnuté už aj výživné na maloleté deti v sume 200 eur. Otec na výživu detí prispieva sumou 130 eur na J. a 100 eur na W., na základe rodičovskej dohody schválenej rozsudkom súdu zo dňa 2.2.2017, č.k. 24P/108/2015-303. Súd takto ustálenú výšku výživného považoval aj v tomto konaní za adekvátnu, nakoľko vychádzal z rovnakých skutočností ohľadne príjmov a výdavkov oboch rodičov z akých sa vychádzalo aj v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva a od uvedeného rozhodnutia sa pomery na strane maloletých detí a ich rodičov nezmenili. Keďže súd zohľadnil výdavky a príjmy na strane rodičov a výdavky matky na deti, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že otec maloletých doposiaľ riadne prispieval na ich výživu a poskytol aj plnenia nad rámec výživného, rozhodol tak, že pokiaľ otec maloletých prispieje na výživu detí sumou 130 eur a 100 eur, navrhovateľka prispieje sumou 65 eur a 50 eur, nakoľko druhú polovicu výšky výživného kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou, pripočíta sa k tomu aj príjem navrhovateľky titulom prídavkov na deti, tak na strane maloletej J. vznikne finančná čiastka na jej výdavky vo výške 218 eur mesačne a na strane maloletého W. v sume 173,52 eur mesačne, čím vznikne dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletých. Súd považuje za potrebné poznamenať, že v priebehu konania sa nepreukázalo, že by životná úroveň otca bola iná než deklarovaná a preto súd vychádzal z vydokladovaných pomerov otca. Styk otca s maloletými deťmi ponechal neupravený a to s prihliadnutím na vyjadrenie účastníkov konania, ktorí navrhli, aby sa styk realizoval bez obmedzenia. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že pri určení výšky výživného sa na strane povinného prihliada najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zo strany matky boli podrobne preukázané všetky potrebné a nevyhnutné výdavky spojené so starostlivosťou o obe maloleté deti, pričom dostatočne preukázala opodstatnenosť zvýšených výdavkov, ktoré súvisia so špecifickými potrebami oboch detí, keď maloletá J. má zvýšené výdavky z dôvodu diagnózy - Downov syndróm, epilepsia, alergia na lepok, znížená imunita a maloletý W. z dôvodu zníženej imunity a vrodeným poruchám učenia. Vzhľadom na špecifické potreby detí je zásadne zvýšená aj náročnosť osobnej starostlivosti, ktorej váha spočíva výlučne na strane matky, nakoľko otec sa dlhodobo nepodieľa na osobnej starostlivosti o deti. Súd prvej inštancie nedostatočne zistil a vyhodnotil objektívne možnosti a schopnosti otca, keď vychádzal len z jeho formálne zdokladovaného príjmu, pričom nijako neprihliadol na matkou uvádzané argumenty preukazujúce, že otec má objektívnu možnosť platiť oveľa vyššie výživné. Poukazovala na to, že na strane otca existovala oficiálna a neoficiálna výplatná páska, na jeho príjmy z odmien vyplatené na základe lízingových zmlúv, ktoré boli poskytované na pracovisku v Q. a spracovávané na pracovisku v B., ktorého je tiež majiteľom otec otca maloletých Ing. W. W.. Otec pracuje a je členom správnej rady Občianskeho združenia R., robí u jedného zamestnávateľa minimálne 22 rokov, jeho vyjadrenia v znaleckom posudku, že robí denne 12 hodín, má dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, jeho zamestnávateľom je jeho otec. Poukázala tiež, že právny zástupca otca v mailovej komunikácii potvrdil možnosť otca platiť vyššie výživné, ktoré však podmieňoval tým, že sa vzdá doplatenia výživného v konaní o úpravu rodičovských práv na čas do rozvodu. Súd sa nijako nezaoberal

objektívnymi možnosťami a schopnosťami otca, komplexne nezistil jeho osobné a majetkové, zárobkové pomery. Žiada preto, aby súd objektívne vyhodnotil a posúdil všetky rozhodujúce skutočnosti zohľadniac preukázané zvýšené výdavky na starostlivosť o obe maloleté deti. Vzhľadom na to, že otec dosahuje mesačný príjem minimálne vo výške 1500 eur netto, je v jeho objektívnych možnostiach dosahovať minimálne takýto príjem, výška výživného na obe maloleté deti by zohľadniac súdnu prax, podľa ktorej výška výživného by mala dosahovať zhruba 30% čistého príjmu, mala byť spolu 450 eur, preto navrhuje určiť výživné na maloletú J. 240 eur a maloletého W. 210 eur mesačne.

3. Otec maloletých v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní. Má za to, že súd správne a úplne zistil skutočný stav vecí, vykonal potrebné dôkazy a dospel na základe nich k správnym zisteniam. Objektívne vyhodnotil majetkové pomery otca a jeho životnú úroveň, k čomu náležite určil výšku výživného, pričom výška výživného zohľadňuje možnosti a schopnosti otca ako aj oprávnené potreby maloletých detí, ktoré sú predmetným výživným pokrývané. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka detí (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), vzhľadom k potrebe doplnenia dokazovania nariadil v zmysle § 385 ods. 1 v spojení s § 383 CSP vo veci pojednávanie, na ktoré sa dostavili všetci predvolaní účastníci konania. Odvolací súd po doplnení dokazovania výsluchom rodičov, opatrovníka a predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nemožno považovať za vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 12P/336/2014 je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom J. W., nar. X.X.XXXX, a W. W., nar. X.X.XXXX.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd určil na čas po rozvode manželstva otcovi maloletých detí povinnosť platiť na ich výživu sumy 130 eur na maloletú J. a 100 eur na maloletého W. mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky maloletých detí.

7. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

8. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi, závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda nielen faktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov.

9. V konaní bolo nesporne preukázané, že maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou. Maloletá J. navštevuje Základnú školu v Z. S., deviatu triedu, má zdravotné problémy, trpí Downovým

syndrómom ľahkého stupňa, epilepsiou, jej zdravotný stav vyžaduje pravidelné sledovanie v odborných ambulanciách a to endokrinologickej, očnej, logopedickej, psychologickej, okrem toho má elergiu na lepok, takže má zvláštnu stravu, s čím sú takisto spojené zvýšené výdavky, keďže bezlepková diéta je finančné náročnejšia a všetky potraviny sú drahšie. Maloletý W. navštevuje siedmu triedu Základnej školy v Z. S., má diagnostikovanú dyslexiu stredne ťažkého až ťažkého stupňa, so symptómami dysgrafie, pravidelne navštevuje imunológa, inak je zdravý. Matka má výdavky s cestovným do školy a so sebou do zamestnania mesačne 250 eur, čo uviedla na odvolacom pojednávaní spolu s tým, že mala veľký problém nájsť školu, v ktorej by mohla maloletú J. s jej diagnózou umiestniť. Matka maloletých detí s maloletými deťmi žije spolu so svojimi rodičmi v rodinnom dome vlastnícky patriacom rodičom. Je riadne zamestnaná, z potvrdenia o aktuálnom príjme vyplynulo, že dosiahla v mesiacoch január až september 2017 priemernú čistú mesačnú mzdu 957 eur. Na odvolacom pojednávaní uviedla, že robí všetko preto, aby si zvýšila príjem, chodí po rôznych kurzoch, momentálne navštevuje kurzy dva, v dôsledku čoho sa jej zvýši príjem o 50 eur mesačne. Aby mohla robiť zástupkyňu na základnej škole, keďže na túto funkciu doposiaľ nemá dostatočné vzdelanie, v súčasnosti sa pripravuje na atestačnú skúšku. Otec maloletých detí žije sám vo svojom rodinnom dome, je riadne zamestnaný, z výplatných pásov, ktoré predložil na odvolacom pojednávaní k nahliadnutiu odvolací súd zistil, že za obdobie od 1.1.2017 do septembra 2017 dosiahol priemerný čistý mesačný zárobok 677 eur. Vykonáva prácu kuchára v V. R.. Mal skončenú strednú školu v odbore kuchár - čašník. V roku 2013 ukončil vysokoškolské vzdelanie v odbore sociálna práca, na vysokej škole v Sládkovičove. Uviedol, že keď pracuje 12 hodín, má pracovné smeny od rána 06.30 hod. do večera 18.30 hod., potom má voľno. Vo svojom voľnom čase vykonáva práce okolo domu (kosenie trávnik), nemá žiadne koníčky. Má zdravotné problémy vysoký krvný tlak a problémy s kolenami. Deťom nad rámec súdom doposiaľ určeného výživného iným spôsobom neprispieva, posielala im pri príležitosti sviatkov 30 alebo 50 eur navyše. Prácu vo svojom odbore, ktorý vyštudoval nevykonáva, pretože takúto prácu si nenašiel a to aj z dôvodu, že nemá prax. Jeho rodinný dom má štyri izby, WC, kúpeľňu, kuchyňu, pivnicu. O jeho predaji a kúpe menšieho bytu, ani o prenájme časti rodinného domu neuvažoval. Matka maloletých detí ohľadne rodinného domu otca uviedla, že tento má dve podlažia, spolu sedem izieb, dve kúpeľne a pivnicu. Predtým, ako začal vykonávať prácu kuchára v V. R. pracoval ako vedúci predajne. Robil aj lízingové zmluvy na predaj spotrebného tovaru, jeho zamestnávateľom je dlhé roky jeho otec, teda starý otec maloletých detí. Obaja rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú, otec ešte uviedol, že s deťmi sa nestretáva, nevidel ich tri roky, v styku mu je bránené, súdnou cestou styk neriešil.

10. Odvolací súd vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam mal za to, že súdom určené výživné v sume 130 eur a 100 eur na maloleté deti nie je určené správne a nie je v dostatočnej výške a nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí ani schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Za primerané považoval odvolací súd výživné v sume 230 eur na maloletú J. a 130 eur mesačne na maloletého W., keď zohľadnil odôvodnené potreby maloletých detí, najmä u maloletej J. jej zdravotný stav, v dôsledku čoho sú zvýšené výdavky a to najmä s bezlepkovou diétou a pravidelnými návštevami viacerých odborných lekárov. Súd zohľadnil tiež skutočnosť, že osobná starostlivosť o maloleté deti s ich diagnózami je podstatne náročnejšia ako starostlivosť o zdravé deti a táto je výlučne na matke (príprava na vyučovanie, príprava špeciálnej stravy). Preto matka svoju vyživovaciu povinnosť kompenzuje aj napriek veku detí stále z 3/4 svojou osobnou starostlivosťou. Pri otcovi súd nevychádzal len z výšky jeho zamestnávateľom deklarovanej príjmu, ale vychádzal z možností a schopností otca maloletých detí, kde mal za to, že je dôvodné vychádzať z potenciality otca. Tento by vzhľadom na svoje vzdelanie a to vysokoškolské, na skutočnosť, že je zdravý (nepreukázal žiadne vážne zdravotné problémy brániace mu vo výkone práce), v produktívnom veku, o nikoho sa osobne nemusí starať, mal by byť schopný dosiahnuť taký príjem, aby zabezpečil riadnu výživu svojich maloletých detí. Jeho postoj k obstarávaniu príjmov odvolací súd považoval za laxný. Otec by mohol získať finančné prostriedky napr. z prenájmu časti svojho rodinného domu, mohol by si, keďže pracuje na 12 hodinové smeny a sám uviedol, že po nich má voľno, privyrobiť nejakou brigádou a to hlavne z dôvodu, že žiadnym iným spôsobom sa nepodieľa na osobnej starostlivosti o maloleté deti. Táto je výlučne na matke, ktorá napriek tomu, že sa vzorne stará o dve maloleté deti so zdravotnými problémami snaží sa zvýšiť si vzdelanie, navštevuje rôzne kurzy za účelom zisku vyššieho príjmu. Skutočnosť, že otec prispieva deťom pri príležitosti sviatkov nemožno považovať za výživné. Vzhľadom k všetkým týmto skutočnostiam odvolací súd považoval za dôvodné určenie výživného v sume 230 a 130 eur, keď mal za to, že je v schopnostiach otca dosiahnuť taký príjem, aby uvedené výživné mohol svojim deťom uhrádzať.

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia výživného otca maloletých detí na čas po rozvedení podľa § 388 CSP zmenil a určil výživné v sume 230 eur na maloletú J. a 130 eur na maloletého W. a to s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozvodu manželstva, teda od 12.5.2017 tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. Vzhľadom k tomu, že od 12.5.2017 otec na výživu svojich dvoch maloletých detí prispieval sumami 130 eur a 100 eur mesačne, vznikol mu za obdobie od 12.5.2017 do 31.10.2017 nedoplatok na zročnom výživnom a to na maloletú J. v sume 564,51 eur (64,51 eur za mesiac máj 2017 a 500 eur za 5 mesiacov po 100 eur) a na maloletého W. v sume 169,36 eur (19,36 eur za mesiac máj 2017 a 5 mesiacov po 30 eur). Uvedené sumy odvolací súd povolil otcovi maloletých uhradiť v mesačných splátkach po 20 eur u maloletej J. a 10 eur u maloletého W., spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

13. O náhrade trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods.2 CSP a § 52 CMP.

14. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).